

ת"פ 42890/11/20 - מדינת ישראל ע"י נגד נדאל מצבח ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42890-11-20 מדינת ישראל נ' מצבח

בפני בעניין:	כבוד השופטת סיגל אלבו המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רוני צרפתי
נגד		
הנאשם		נדאל מצבח ע"י ב"כ עוה"ד רמזי קטילאת

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על-יסוד הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן כדלקמן: **גניבת רכב**, עבירה לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**";) וכן **שהיה בלתי חוקית בישראל** לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").

עובדות כתב האישום המתוקן

2. בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן, ביום 26.10.20 בשעה 22:00 החנה ישראל דוד ראנד מיניבוס ל.ז. 2956573 (להלן: "המיניבוס") ברחוב רובין 22 בירושלים. בשעה 23:28 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למקום, פרץ למיניבוס והחל בנסיעה מהמקום לכיוון מחסום ג'יב ועבר את המחסום לכיוון האזור, כל זאת בהיותו של הנאשם תושב ג'יב, ללא היתר שהייה כדין בישראל. במעשיו אלה גנב הנאשם מיניבוס וכן שהה לא כדין בישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1), לפיו לנאשם הרשעה קודמת בגין 3 עבירות של כניסה לישראל משנת 2012.

4. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מן העבירות בהן הורשע הנאשם שהם זכות הקניין של הפרט, שלווות נפשו וביטחונו האישי וכן הערך המוגן של ריבונות מדינת ישראל לקבוע את הבאים בשעריה. המאשימה טענה כי מתחם העונש לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה בנושא. בנסיבות המקרה, סברה המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, לאור הודאתו מחד, ולנוכח עברו הפלילי, מאידך. לפיכך עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד עונשים נלווים

הכוללים עונש מאסר על-תנאי, התחייבות קנס ופיצוי למתלונן.

5. בא-כוח הנאשם, טען כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. כן פירט ב"כ הנאשם את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר איבד שניים מילדיו בנסיבות טרגיות, את העובדה שהעבירה בוצעה בתקופת מגפת הקורונה, בעקבות לחץ כלכלי כבד בו היה שרוי הנאשם. עוד טען ב"כ הנאשם, כי הואיל והנאשם אינו תושב ישראל לא ניתנה לו אפשרות לעבור הליך שיקום. ב"כ הנאשם ציין את הודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי, וכן את העובדה שחלפו למעלה מ-10 שנים מאז הרשעתו הקודמת של הנאשם. לפיכך, ביקש למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, לגזור עליו 6 חודשי מאסר, להימנע מהטלת קנס לנוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, וכן טען כי לא הוצגו מסמכים להוכחת הנזק שנגרם למתלונן.
6. הנאשם בדבריו לפני הביע חרטה על מעשיו, וציין כי העבירה בוצעה בשל מצב כלכלי קשה וחובות אליהם נקלע.

ריבוי עבירות

7. בנסיבות העניין, אני סבורה כי כלל העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, שכן העבירות בוצעו תוך שהתקיימה זיקה הדוקה כרונולוגית ועניינית ביניהן. נראה כי שני הצדדים לא חלקו על כך, וזו הייתה הנחת המוצא בטיעוניהם לפני.

מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהתאם לעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.
9. **הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות:** בכל הנוגע לעבירה של גניבת רכב - עבירה זו נועדה להגן על הקניין הפרטי מפני נזקים כלכליים הנגרמים עקב גניבת כלי רכב. בנוסף, נועדה העבירה האמורה להגן על הפרטיות ועל תחושת הביטחון האישי של בעל הרכב. בתי-המשפט עמדו פעמים רבות בפסיקותיהם על הצורך בנקיטת מדיניות ענישה הולמת בגין עבירה זו, על-מנת להעביר מסר מרתיע מפני ביצועה. ובלשונו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 11194/05 **אבו סבית נגד מדינת ישראל** (15.5.2006):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

10. בכל הנוגע לעבירה של שהייה בישראל שלא כדין - הערכים החברתיים המונחים בבסיסה של עבירה זו עניינים בשמירת המדינה על גבולותיה ובעמידתה על ריבונותה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה, תוך הגנה על ביטחונם האישי והכלכלי של תושביה. יוער, כי בתי-המשפט נוהגים בגישה

עונשית מקלה יחסית כלפי שוהים בלתי חוקיים נעדרי עבר פלילי, אשר נכנסים לשטחי ישראל לצרכי מציאת פרנסה, ומובאים לדין בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין כעבירה בודדת, ללא עבירות נלוות נוספות (ראו והשוו: רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.12.2014)). שונים פני הדברים, כאשר אדם נכנס לישראל שלא כדין ומבצע בשטחה עבירת רכוש. במצבים כאלה, נדרשת גישה עונשית מחמירה יותר, שתבטא את חומרת המעשים ותרתייע מפני הישנותם.

11. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים**; מצויה ברף הבינוני. במקרה זה, מדובר בגניבת רכב, בעוד הנאשם הינו שוהה בלתי חוקי בישראל, באופן המקים נסיבות לחומרה. הנאשם התפרץ לרכב, ונסע מהמקום לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית, כאשר בכוונתו להעביר את הרכב הגנוב לשטחי הרשות. לצד זאת, יוער כי בעובדות כתב-האישום המתוקן לא נטען שהנאשם גרם לחבלה ברכב בעת ההתפרצות אליו. מכאן שהתנעת הרכב, כשהיא לעצמה, לא הצריכה אמצעים או תחכום מיוחדים.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בנוגע לעבירה של גניבת רכב כאשר היא מלווה בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין עבירות אלה עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, שמשכם משתנה בהתאם לנסיבות המעשה ולנסיבות העושה; להלן, אסקור מספר פסקי דין שניתנו בעניין:

רע"פ 10899/08 **אבו עישה נ' מדינת ישראל** (29.12.2008): הנאשמים הורשעו בעבירה של גניבת רכב וכניסה לישראל שלא כדין. נאשם 1 הורשע בעבירות נוספות. בית המשפט גזר על הנאשם 2, 12 חודשי מאסר בפועל ושמונה חודשי מאסר על תנאי אם יעבור עבירה של גניבת רכב. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו של הנאשם 2 הוחמר והועמד על **24 חודשים**. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

עפ"ג (חי') 10851-05-15 **מדינת ישראל נ' תאבת צלאח** (6.7.2015): הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. בית משפט השלום גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית משפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו **17 חודשי מאסר בפועל**.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 34513-05-12 **טקאטקה נ' מדינת ישראל** (10.7.2012): הנאשם הורשע בעבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה וביטוח ושהייה בלתי חוקית בישראל. בית משפט השלום השית על הנאשם שנתיים מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם וגזר עליו **18 חודשי מאסר בפועל**.

עפ"ג (מחוזי ים) 57089-03-14 **מחפוז נ' מדינת ישראל** (2.7.2014): הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב, ובית משפט השלום גזר עליו **9 חודשי מאסר בפועל**. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ (ים) 28533-02-15 **מדינת ישראל נ' אחמד סראחין** (13.7.2015): הנאשם הורשע בעבירות של גניבת רכב בצוותא; כניסה לישראל שלא כדין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום גזר על הנאשם **11 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

רע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.3.2018): הנאשם הורשע בגניבת רכב, ניסיון לגניבת רכב ואיומים. על הנאשם נגזרו **13 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו, ואושרה קביעתו של בית משפט השלום, כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1052/17 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו): הנאשם הורשע בגניבת רכב ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ע"פ 7163/13 **אחמד כסוואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.08.2014): הנאשם הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ובשלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **מאסר בפועל לתקופה של 4 שנים** ומאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון נדחה ואושרה קביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה מתחם הענישה לכל אחת מחמש העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 2333/13 **סאלם נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו, 03.08.2014]: הנאשם הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ובשתי עבירות של סיוע לגניבת רכב. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 48 חודשי מאסר בפועל במצטבר להפעלת המאסר על תנאי בן 6 חודשים. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון נדחה, תוך שנקבע כי מתחם הענישה הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר לכל אחת מן העבירות, הוא הולם.

ת.פ. 39243-03-17 **עודד נאתי נ' מדינת ישראל** (19.9.17): הנאשם הורשע בגניבת רכב, זיוף סימני זיהוי של רכב, נהיגה ללא רישיון ותקיפת שוטר. בית משפט השלום גזר עליו **13 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים. בית משפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם והפחית את עונשו ל-**9 חודשי מאסר**, וזאת לאור התסקיר החיובי בעניינו של הנאשם.

ת.פ. 47659-12-21 **מדינת ישראל נ' אבו דיאב** (9.5.2022): הנאשם הורשע של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח וכניסה שלא כדין לישראל. בית משפט השלום גזר על הנאשם **9 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; העבירה בוצעה לאחר תכנון מוקדם, שכן הנאשם נכנס לישראל במטרה לגנוב רכב.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; הנאשם הוא שנושא באחריות המלאה לביצוע העבירה.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; למתלון נגרם נזק כלכלי בעקבות גניבת רכבו.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; מצב כלכלי קשה הוא שהניע את הנאשם לבצע את העבירה.

14. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות כמפורט לעיל; בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; ובשים לב לעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני

סבורה כי **מתחם העונש ההולם בגין מכלול העבירות** של גניבת רכב ושהייה בלתי חוקית בישראל, בנסיבות המקרה נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד ענישה נלווית.

15. בנסיבות המקרה שלפניי, לא ראיתי לסטות ממתחם זה לקולא או לחומרה.

גזירת העונש בתוך המתחם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות** כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם הוא בן 29 וברור כי הטלת עונש ממושך של מאסר תפגע בו.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;** לנאשם 3 ילדים קטינים, הוא זה הנושא בעול פרנסת המשפחה ואין ספק כי מאסר ממושך יפגע בפרנסת המשפחה.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה בביצוע המיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו וכן הביע חרטה.

ד. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** הנאשם סובל ממצוקה כלכלית שהביאה אותו לבצע את העבירה.

ה. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה;** העבירה בוצעה בשנת 2020, ומאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

ו. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לנאשם הרשעה קודמת משנת 2012 בשלוש עבירות של שהייה בלתי חוקית לישראל.

17. במכלול השיקולים, מצאתי לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש, בהתחשב בהודאתו, בנסיבות שפורטו לעיל, וכן בכך שמאז הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירה של כניסה לישראל חלפו למעלה מ-10 שנים. בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם, כנטען על-ידי הסנגור לפניי, ונוכח תקופת המאסר בפועל שתושת על הנאשם, נמנעתי מהטלת קנס.

פיצוי למתלונן

18. אשר לרכיב הפיצוי, בהתאם להוראות סעיף 77 לחוק העונשין, רשאי בית המשפט שהרשיע נאשם לחייבו לשלם לאדם שניזוק כתוצאה מהעבירה שנעברה, סכום שגובהו הוגבל בחוק (ראה סעיפים 35 ו-64 לחוק העונשין). סכום הפיצוי נועד לשפות את קרבן העבירה בגין הנזק או הסבל שנגרמו לו

עקב העבירה.

19. אשר למצבו הכלכלי של הנאשם וליכולתו לשאת בסכום הפיצוי, נקבע כי אלה לא ישמשו אמת מידה בקביעת גובה הפיצוי כשם שאינם משמשים אמת מידה במסגרת פיצוי שנפסק בתביעה אזרחית (עיין בע"פ 5761/05 מג'דלאוי נגד מדינת ישראל (24.07.2016), ע"פ 2661/12 פלוני נגד מדינת ישראל (19.11.2012) וע"פ 1076/15 טווק נגד מדינת ישראל (07.06.2016) (להלן: "עניין טווק").

20. בעניין טווק קבע בית המשפט כי כיום אין מחלוקת כי מדובר בפיצוי בעל אופי אזרחי, למרות שהוא ניתן במסגרת הליך פלילי... ואין עסקינן ברכיב עונשי בגזר הדין. הלכה זו אושרה בפסיקה מאוחרת יותר של בית משפט זה, ואין עליה עוד עוררין (...). אותו פיצוי אזרחי נועד לשפות, בהליך מהיר ופשוט יחסית, את נפגע העבירה בגין הנזק והסבל שנגרמו לו, ונפסק כי קביעת גובה הפיצוי תיעשה על דרך האומדן.

21. במקרה זה, אין ספק כי נגרם למתלונן נזק כשווי הרכב שנגנב. אכן, לא הוצגו מסמכים המעידים על שווי הרכב שנגנב. יחד עם זאת, הנאשם ציין בפני כי מכר את הרכב בסכום של 10,000 ₪, ויש להניח כי זהו לכל הפחות שווי הרכב שנגנב.

סוף דבר

22. לאור נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. הנאשם יתחייב להימנע מביצוע עבירה של גניבת רכב ושהייה בישראל שלא כדין, למשך שנתיים מתום מאסרו. ההתחייבות תהיה בסכום של 5,000 ₪.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 60 ימים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או פשע.

ה. פיצוי לנפגע העבירה, מר יוסף שלמה דורון, בסך של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 15.11.22.

על הנאשם לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה

עמוד 6

של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"

• מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר "ניצן", ביום 30.10.22 עד השעה 10:00 כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה. על הנאשם להגיש מבעוד מועד בקשה להיתר כניסה לישראל.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 074-7831077/8.

זכות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות בתי הסוהר.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.